

עומדים ביחד - הפשיזם לא יעבור!

עומדים ביחד - לעצור את טירוף הימין!

www.the-isleague.com

info@the-isleague.com

01.11.2015

שהם מציעים פתרון של סגרגציה טריטוריאלית בין הישראלים והפלסטינים תחת סיסמאות דוגמת "אנחנו שם – הם כאן", "חייבים להיפרד" וכמובן, "שתי מדינות לשני עמים". זאת, בעוד שממשלות שמאל וימין דאגו להציף את שטחי הגדה המערבית במתנחלים ולמקם את ההתנחלויות, כמו גם את "גדר ההפרדה", בצורה אסטרטגית כך שהפרדה כזו לא תתרחש לעולם.

המציאות הפשוטה היא שהעם הפלסטיני מסרב לשחק לידי סיפורי המעשיות על הפרדה ומסרב להשלים עם גזל מולדתו והטיהור האתני שבוצע בהמוני אחיו ואחיותיו. הישראלים מצדם (אם כי לא כולם) מאסו לא רק בסיסמאות הציונות השמאלית בדבר האפשרות לקיים "מדינה יהודית ודמוקרטית", אלא הם גם חפצים בשלטון שיעשה את השימוש הנרחב ביותר באלימות ברוטאלית, על מנת לדכא את השאיפות הלאומיות הפלסטיניות ולשם כך – הדמוקרטיה חייבת לפנות את השטח.

התשתית הפוליטית והחברתית לביצוע הטיהור האתני הנרחב הבא הולכת ומגיעה לשלב המכריע – הישראלים רווים בפתח וגזענות, ערביי האזור עסוקים במלחמות פנימיות, הכנופיות הפשיסטיות צוברות כוח מיום ליום בקריצת עין מצד השלטונות וגורמי האכיפה, וממשלות אירופה וארצות הברית, מוכות המשבר הכלכלי, עומדות מן הצד ומגמגמות במבוכה. ממשלת הימין יודעת כי חלוף הזמן הזה סופו להיסגר ולכן תחושת הבהילות וההיסטריה המאפיינת מרוץ נגד השעון.

אם בעבר שליטי מדינת ישראל היו זקוקים לציונות השמאלית בכדי ליצור אהדה לישראל בקרב השמאל והליברלים בעולם, כיום הם כבר מזמן ויתרו עליהם תוך שהם מכנים אותם "אנטישמים" כשהם מעזים להשמיע ביקורת לגיטימית כנגד מדיניותה של הממשלה. אם בעבר בית המשפט העליון עוד תיפקד כעלה תאנה לפשעים שביצעו ממשלות ישראל, כיום הימין מבקש לחסל גם מוסד זה, שמפריע לגלגלי מכונת הכיבוש להתקדם בקצב הדרוש, כאילו היה "חסם בירוקרטי".

אלא שלמרבה הצער, לא רק הימין נחשב בעיני כוחות הציונות השמאלית כאיום על הדמוקרטיה, אלא גם ההמונים הערבים. הם עומדים נבוכים אל מול העובדה שישראל היא דמוקרטיה פרלמנטרית ברמה הטכנית, אולם מרבית האוכלוסייה שלה נעדרת כל שמץ של תרבות דמוקרטית או שאריות של הומניזם חילוני. מצד שני, הם מתעלמים ולעתים אף מביעים עוינות כלפי הקריאה המהדהדת מצד הנהגת הציבור הפלסטיני בישראל, בדמות הרשימה המשותפת, והושטת היד הנדיבה שלה אל עבר הישראלים (במיוחד אלה הסובלים מדיכוי מיוחד דוגמת מזרחים ואתיופים), ליצירת מחנה דמוקרטי רחב, הכולל כמובן לא רק את התביעות החברתיות של כל תושבי הארץ מן הים עד הנהר, אלא גם את התביעות הפלסטיניות לשחרור לאומי.

לצאת ולהפגין בימים אלו כנגד ממשלת נתניהו, המבטאת את אותו חלק של הציבור היהודי הקורא "מוות לערבים" ו"שואה לשמאלנים" דורש אומץ לב. אנו מצדיעים לאומץ לב זה! אולם אומץ לב פיזי אינו מספיק – יש צורך באומץ לב פוליטי. לאט לאט מתחילים ישראלים רבים להבין את מה שכמעט כל אזרחי מדינת ישראל הפלסטינים הבינו מזמן – כי הימין הפוליטי בישראל נע בכיוון של הקמת משטר טוטליטרי המשרת את בעלי ההון הגדול. מי שיעזו שלא לתמוך בו יחוסלו פוליטית אם לא פיזית.

ניסיון הדקירה נגד הרב אריק אשרמן, נשיא "רבנים לזכויות אדם", במהלך מסיק זיתים במטע פלסטיני סמוך לאיתמר על ידי מתנחל; הרצח של שירה בנקי במצעד הגאווה בירושלים; שריפתו למוות של מוחמד אבו חדיר; שריפתם למוות של בני משפחת דוואבשה; הקריאה החוזרת לסילוק חברי הכנסת הערבים – כל אלה אינם חלק מצירוף מקרים. וכרגיל, בזמן שתשומת הלב הציבורית מופנית להסלמה הנוכחית, מועברים, בציניות אופיינית, מאגרי הגז לידי הטייקונים. מי מבני העם הפלסטיני שינסה לארגן או אפילו להשתתף בהפגנה, כנגד גל הטירוף של ממשלת בעלי ההון הימנית, עלול למצוא את עצמו במעצר מנהלי עוד בשלב הפרסום בפייסבוק או שליחת ה-SMS.

כשחבר הכנסת מה"בית היהודי", ינון מגל, אומר שהפלסטינים יכולים לספור לא רק אינתיפאדות אלא גם נכבות, הוא מתכוון לכך. כשנתניהו אומר, לקול מחיאות הכפיים של ארגוני הניאו-נאצים בעולם, כי היטלר לא חשב לרצוח את היהודים אלא שוכנע בכך על ידי המופתי חגי אמין אלחוסייני, לא מדובר בפליטת פה אומללה. הוא יודע היטב כי כנופיות הרחוב הפשיסטיות של בנצי גופשטיין ודומיהן רק מחכות שהוא יסמן בעבורן את המטרה הבאה – אז, לפני 20 שנה, היה זה יצחק רבין.

אולם אם מישהו חושב שרק חיי ערבים שווים כקליפת השום בעיני ממשלת הימין, הרי שהמציאות מוכיחה כי גם חיי ישראלים זולים מאוד בעיניה. אחרת לא ניתן להסביר את המשך ההרחבה ובניית ההתנחלויות, מתן גיבוי משטרתי לפרובוקציות של הימין הפשיסטי באלאקצא, עידוד מצד "מוות לערבים" בירושלים המזרחית ב"יום ירושלים", סגירה, כיתור ושליטת הזכויות האזרחיות של תושבי השכונות הפלסטיניות תוך דריסת כל תקווה לחיים שראוי לחיות אותם. ממשלה זו היא שדחפה ודחפה ולא הרפתה עד שהביאה את הצעירים הפלסטינים להתקומם בזעם עיוור, הפוגע גם באזרחים יהודים שאינם מתנחלים, בתחושה שמוטב למות מאשר לחיות חיים שכאלה.

בעוד הימין צובר כוח והשפעה, כוחות הציונות השמאלית מוצאים את עצמם במילכוד. הסיבה לכך היא שהחזון שהם מתווים מנותק לחלוטין מן המציאות הפוליטית, החברתית והדמוגרפית. תומכי הציונות השמאלית, אשר רואים בעצמם שותפים למאבק בגזענות באשר היא, מוצאים את עצמם חסרי אונים מול גזענותם של מרבית הישראלים בכך

- דבר הליגה הסוציאליסטית האינטרנציונליסטית -

אנו מוכנים לשתף פעולה עם כל מי ששותף לדרישות ולסיסמאות הבאות:

**למען נסיגה מלאה של צבא הכיבוש מן הגדה המערבית
ופירוק כל ההתנחלויות!**

לא לעונשים קולקטיביים נגד העם הפלסטיני!

לא להריסת בתים!

לא למעצרים המנהליים!

לא לסגרים וכתרים!

לא לשלילת תושבות וזכויות אזרחיות!

**לא לסתימת הפיות ברשת החברתית, בתחומי התרבות
ובכלל!**

ישוחררו כל האסירים הפוליטיים הפלסטינים!

**למען הקמת ועדות הגנה עצמית דמוקרטיות של
פלסטינים ויהודים כנגד הכנופיות הפשיסטיות!**

לא לניצול ציני של ההסלמה להשלמת שוד הגז!

הפחד של הציונות השמאלית מפני הפיכת הישראלים למיעוט בארץ נעוץ במה שאנשיה מתארים כהיעדר תרבות דמוקרטית ערבית. אולם פוביה זו כל כך חריפה עד כי היא מכה את עיניהם ואוטמת את אוזניהם מפני השאגה הדמוקרטית האדירה שעלתה בשנים האחרונות מתוך העולם הערבי כולו, ממזרח עד מערב (אפילו אם הושתקה לעת עתה על ידי הכוחות השמרניים בתמיכת המעצמות האימפריאליסטיות – ארה"ב, רוסיה וסין). תפיסת העולם העיוורת של הציונות השמאלית אינה מאפשרת הסקת מסקנות פשוטה מתוך התבוננות באופן שבו תרבות דמוקרטית מתפתחת ומתהווה קרי – מתוך הכרח המציאות של מאבק כנגד דיכוי (ולא מתוך מוחם הקודח של פילוסופים ואנשי רוח). אולם, מצד שני, לא קשה להסיק את המסקנה המתבקשת מן התהליך ההפוך בישראל, של חיסול הדמוקרטיה – מתוך הכרח המציאות של הפעלת דיכוי ברוטאלי (שאינו סובל לא דמוקרטיה ולא הומניזם חילוני) לצורך שימור המפעל הקולוניאליסטי וזכויות היתר החומריות שהוא מספק.

במילים אחרות – כדי לנצח, העם הפלסטיני, כמו ערביי האזור, מוכרח (במרוצת המאבק) לפתח תרבות דמוקרטית. מנגד, על מנת לשמר את המפעל הקולוניאליסטי ואת היתרון הדמוגרפי היהודי, אשר הושג באמצעות טיהור אתני פיזי ופוליטי, מדינת ישראל חייבת לחסל את התרבות הדמוקרטית שלה.

טוענים קברניטי הציונות השמאלית כי הימין מוביל אותנו אל עבר מדינה דו-לאומית, אולם הם טועים ומטעים את הציבור שלהם. הימין מעוניין בלא פחות מאשר משטר אפרטהייד טוטליטרי מהים עד הנהר. את התכנית הזאת ניתן לסכל אך ורק באמצעות מאמץ אקטיביסטי משותף מקומי, אזורי ועולמי למען דמוקרטיה ממשית משותפת מהים עד הנהר. העובדה הזו הופכת לברורה יותר ויותר עבור מספר הולך וגובר של אנשים בארץ ובעולם. הדרך הריאליסטית היחידה לקיומו של מרחב דמוקרטי מן הים עד הנהר היא שילוב זרועות של כל תומכי הדמוקרטיה והצדק החברתי, למען מימוש כל הזכויות הדמוקרטיות של כל תושבי הארץ – כולל שיבת כל הפליטים הפלסטינים למולדתם.

השאלה שנוותרת פתוחה היא מי מסוגל להנהיג את המאבק הזה לכדי ניצחון? התשובה שלנו, כמרקסיסטים מהפכנים, היא שרק מעמד הפועלים מסוגל לעשות זאת כשהוא נתמך בבעלי ברית דוגמת הפלאחים, המובטלים, נוער, נשים, בעלי עסקים קטנים ועוד קבוצות מודרות, מופלות ומדוכאות שאין להן מה להפסיד מלבד שלשלאותיהן. רק מדינת פועלים רב-לאומית מן הים עד הנהר תוכל להבטיח הן את שיבת הפליטים הפלסטינים והן זכויות אזרח מלאות לישראלים.

"זהו חלום", יאמרו תומכי ההפרדה בין ישראלים לפלסטינים. ואילו אנו אומרים כי לא ייתכן כי מדובר בחלום כאשר זו הדרך היחידה לחיים שפויים. חלום הבלהות הוא מה שמכניס לנו ממשלות הימין. חלום בהקיי הן המנטרות המשתקות, התומכות בהקמתה של מיני-מדינה פלסטינית, שתגודר כשמורה לילידים, על מנת שיהיה להם לאן לחזור ולנוח מיום עבודה קשה של לשרת את הישראלים. הימין הוא זה שמבצע כרגע את הפרעות והדיכוי, אולם הוא מסוגל לעשות זאת רק תחת עלה התאנה שמספקת לו הציונות השמאלית, תקוות השווא שהיא מפיצה לגבי "תהליך השלום" וחזון ההפרדה האתנית שלה. זה הזמן להתעורר! הצטרפו אלינו.